

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

27.2.2022 – Laskiaissunnuntai

Jumalan rakkauden uhritie

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 31:2 – 6
1. lukukappale	Jes. 58:1 – 9
2. lukukappale	1. Kor. 13
Evankeliumi	Luuk. 18:31 – 43

Esirukouksissamme: Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ti 1.3

klo 19.00 Engl. raamattupiiri **zoom**
ota yhteyttä Pastori Charlie'n jos haluat osallistua

Ke 2.3. Tuhkakeskiviikko

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**
klo 12.00 Tuhkakeskiviikon jumalanpalvelus **Regent St**
klo 19.00 Lenten service **Regent St**

To 3.3

klo 18.30 Raamattupiiri **zoom**
ota yhteyttä Pastori Johannaan jos haluat osallistua

Su 6.3

klo 10.00 Suom. Messu † **Voima**
klo 14.00 Engl. Messu † **Regent St.**

Ti 8.3.

klo 18.30 Neuvoston kokous **Regent St ja zoom**

Ke 9.3. Paastonajanhartaukset

klo 18.30 Engl. **Regent St** (yläkerrassa)
klo 18.30 Suom. **Regent St** (alakerrassa)

To 10.3.

klo 18.30 Raamattupiiri **zoom**
ota yhteyttä Pastori Johannaan jos haluat osallistua

Psalmi. Ps. 31:2 – 6

Herra, sinuun minä turvaan. Älä milloinkaan hylkää minua. Sinä olet vanhurskas, pelasta minut! Kuule minua, riennä avukseni! Ole minulle kallio, jonka suojaan saan paeta, vuorilinna, johon minut pelastat. Sinä olet minun kallioni ja pakopaikkani. Sinä johdatat ja ohjaat minua, sillä sinä olet minun Jumalani. Sinä päästät minut verkosta, jonka viholliset ovat virittäneet eteeni. Sinä olet minun turvani! Sinun käsiisi minä uskon henkeni. Herra, sinä lunastat minut vapaaksi, sinä uskollinen Jumala.

1. lukukappale: Jes. 58:1 – 9

Huuda kurkun täydeltä, älä arkaile, anna äänesi kaikua kuin pasuuna! Kerro kansalleni sen rikokset, Jaakobin suvulle sen synnit. Minua he ovat etsivinään päivästä päivään ja kyselevät tietoa minun teistäni niin kuin kansa, joka noudattaa vanhurskautta eikä ole hylännyt Jumalansa säättämää oikeutta. He pyytävät minulta oikeudenmukaisia tuomioita, he pyytävät Jumalaa puolelleen ja sanovat: ”Miksi sinä et huomaa, kuinka me paastoamme? Etkö näe, kuinka me kuritamme itseämme?” Näen kyllä! Paastopäivänäkin te ajatte omia etujanne, te ahdistatte niitä, jotka raatavat puolestanne. Riitaa ja katkeruutta teidän paastonne tuottaa, raakoja nyrkiniskuja. Te ette enää pidä sellaista paastoa, joka kantaa rukoukset taivasiin. Tuollaistako paastoa minä teiltä odotan, tuollaista itsenne kurittamisen päivää? Sitäkö, että te riiputatte päätänne kuin rannan ruoko, pukeudutte säkkivaatteeseen, makaatte maan tomussa, sitäkö te kutsutte paastoksi, Herran mielen mukaiseksi päiväksi? Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnät ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi. Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi ja hetkessä sinun haavasi kasvavat umpeen. Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi. Ja Herra vastaa, kun kutsut häntä, kun huudat apua, hän sanoo: ”Tässä minä olen.” Jos hävität sorron ikeen keskuudestasi ja lopetat sormella osoittelun ja pahat puheet,

2. lukukappale: 1. Kor. 13

Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin vain kumiseva vaski tai helisevä symbaali. Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, vaikka tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään. Vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni nälkää näkeville ja vaikka antaisin polttaa itseni tulella mutta minulta puuttuisi rakkaus, en sillä mitään voittaisi. Rakkaus on kärsivällinen, rakkaus on lempeä. Rakkaus ei kadehdi, ei kersku, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee totuuden voittaessa. Kaiken se kestää, kaikessa uskoo, kaikessa toivoo, kaiken se kärsii. Rakkaus ei koskaan katoa. Mutta profetoiminen vaikenee, kielillä puhuminen lakkaa, tieto käy turhaksi. Tietämisemme on näet vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista, mutta kun täydellinen tulee, vajavainen katoaa. Kun olin lapsi, minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli ja lapsen ajatukset. Nyt, kun olen mies, olen jättänyt sen mikä kuuluu lapsuuteen. Nyt katselemme vielä kuin kuvastimesta, kuin arvoitusta, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin. Nyt tietoni on vielä vajavaista, mutta kerran se on täydellistä, niin kuin Jumala minut täydellisesti tuntee. Niin pysyvät nämä kolme: usko, toivo, rakkaus. Mutta suurin niistä on rakkaus.

Evankeliumi: Luuk. 18:31 – 43

Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan luokseen ja sanoi heille: ”Me menemme nyt Jerusalemiin. Siellä käy toteen kaikki se, mitä profeetat ovat Ihmisen Pojasta kirjoittaneet. Hänet annetaan pakanoiden käsiin, häntä pilkataan ja häpäistään ja hänen päälleen syljetään, ja he ruoskivat häntä ja tappavat hänet. Mutta kolmantena päivänä hän nousee kuolleista.” Opetuslapset eivät ymmärtäneet Jeesuksen sanoista mitään. Asia pysyi heiltä salassa, eivätkä he käsittäneet, mitä Jeesus tarkoitti.

Kun Jeesus lähestyi Jerikoa, tien vieressä istui sokea mies kerjäämässä. Kuullessaan, että tiellä kulki paljon väkeä, mies kysyi, mitä oli tekeillä. Hänelle kerrottiin, että Jeesus Nasaretilainen oli menossa siitä ohi. Silloin hän huusi: ”Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!” Etumaisina kulkevat käskivät hänen olla hiljaa, mutta hän vain huusi entistä kovemmin: ”Daavidin Poika, armahda minua!” Jeesus pysähtyi ja käski tuoda hänet luokseen. Mies tuli, ja Jeesus kysyi häneltä: ”Mitä haluat minun tekevän sinulle?” Mies vastasi: ”Herra, anna minulle näköni.” Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Saat näkösi. Uskosi on parantanut sinut.” Siinä samassa mies sai näkönsä, ja hän lähti seuraamaan Jeesusta ylistäen Jumalaa. Ja kaikki, jotka näkivät tämän, kiittivät ja ylistivät Jumalaa.

**Saarna
Pastori Johanna Porkola**

Monella on albumit täynnä kuvia erilaisista matkoista ja reissuista joita on tullut tehtyä vuosien varrella. On hassua, miten siitä normaalista arjesta ei oteta niin paljon kuvia. Matkoista ja lomista otetaan ja kun jotain erikoista tapahtuu. Raamatussa kuvataan moneen kertaan matkantekoa. Vanha testamentti kertoo vaikkapa Abrahamista joka tekee matkaa, Mooseksesta, Jaakobista, joka pakenee veljeään jne. Uusi testamentti on myös melkoinen matkakirja. Luukkaan evankeliumi on myös matkakirja. Matka alkaa jo luvusta 9. Ja minne se matka suuntautuu? Se suuntautuu kohti Jerusalemiä, kohti kuolemaa. Kolmasosa evankeliumin tarinasta keskittyy Galilean ja Jerusalemin välille. Tuona aikana Jeesus esittää kärsimystapahtuman, -ilmoituksen kolme kertaa. Mutta ymmärtävätkö opetuslapset mistä on kysymys? Eivät. Opetuslapsille kaikki on vielä verhottua. Kuoleman merkitys tulee selväksi vasta Pääsiäsen tapahtumissa, Ylösnousseen kohtaamisessa. Vasta sitten kun kohtaamme ylösnousseen Kristuksen, vasta sitten kaikki se aikaisempi tulee ymmärrettäväksi, järkeväksi. Muutenhan siinä ei kertakaikkiaan ole järkeä, juhlia vaikkapa Pitkäperjantaita. Se kuulostaa ja näyttää sellaiselle, joka ei ole kohdannut Ylösnoussutta Kristusta omassa elämässään kummalliselta ja oudolta.

Kaikissa kolmessa kärsimysilmoituksessa Jeesus kutsuu itseään nimellä Ihmisen Poika. Siinä on jotain hyvin merkittävää, koska Jeesus käyttää itsestään tuota nimitystä. Tutkijat ovat aikalailla epävarmoja siinä, mitä Jeesus sillä tarkoitti. Se voi tarkoittaa seemiläisesä ympäristössä ihmistä itseään tai sitten minä-pronominia yleensä. Tulkitsen, että Ihmisen Poika tarkoittaa sitä Raamatun alkulehdillä puhuttua ihmistä, Aadamin Poikaa joka Murskaa käärmeen päin. 1. Mooseksen kirjasta. On erityistä, että juuri Jeesus puhuu itsestään näin. Evankeliumin kärsimysilmoitukset herättävät kysymyksen, miksi opetuslapset eivät ymmärrä mitään. Kuvaukset Jeesuksen riemukkaasta saapumisesta Jerusalemiin Palmusunnuntaina ja puheet viimeisellä aterialla antavat ymmärtää, että opetuslapset uskoivat viimeiseen asti, että Jerusalemiin saapuminen olisi riemukas ja voittoisa. Jeesus olisi Kuningas, Messias, joka vapauttaisi Israelin, ja Jumalan valtakunta murtautuisi esiin. Melkoinen pettymys, melkoinen pannukakku olisi monelle edessä, ainakin aluksi. Maanpäällistä Jeesusta odottaessaan he eivät odottaneet tämän kuolemaa.

Opetuslasten sokeus ja ymmärtämättömyys saa tässä tarinassa vastaparikseen, meistä aluksi kummalliselta näyttävän tekstikatkelman sokeasta miehestä. Yhteys ei ole millään tavalla

sattumaa, vaan Luukas hienosti konkretisoi vastakohtaisuuden; sokea onkin se joka näkee, ja se joka näkee, eli opetuslapset, eivät näe. Sokea kutsuu Jeesusta messiaanisella arvonimellä ”Daavidin Poika” ja nimittää tätä ”Herraksi”. Kreikan kielessä parantaminen ja pelastaminen ovat hyvin lähellä toisiaan, itseasiassa ne ovat sama sana. Kun Jeesus parantaa sokean, niin meille on suomennettu: ”uskosi on parantanut sinut”. Lause voitaisiin suomentaa ”uskosi on pelastanut sinut”. Tämän yhteyden me varmasti ymmärrämme. Parantuminen hengellisesti on monella tavalla samaa kuin pelastuminen. Vaikka me emme parannu siitä tai tuosta sairaudesta, pikemminkin saamme uusia sairauksia, niin parantuminen voi olla suurempaa hengellisesti ja sielun pelastumisen kannalata

Viime jumalanpalveluksesta lähtien aloimme ainakin hengessämme laulamaan Kyrieta eli Herra armahda -hymniä. Se on jumalanpalveluselämämme tärkein ja vanhin sanapari, rukous, ylistys, jonka voimme siitä löytää. Tuo sokean huuto elää meillä siis joka sunnuntai jumalanpalveluksessamme, eikö se ole hieno asia! *Kyrie eleison* – huutoa käyttivät jo Vanhan testamentin kirjoittajat. Herra armahda -huutoa käyttivät jopa ei-kristilliset uskonnot ja koska kristityt halusivat erota tuosta epämääräisen herran huudosta, kehittyi tuo rukous-hymni trinitiaariseen muotoon, *Herra armahda, Kristus armahda, Herra armahda!* Ja sitä me edelleen rukoilemme ja laulamme, liittyen siihen sukupolvien sokeisiin näkeviin, jotka Jeesus parantaa ja pelastaa iankaikkiseen elämään ylösnousemuksen aamuna.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury